

مجمع عمومی
شورای امنیت ملل متحد

توزیع: به عموم
۱۰ سپتمبر ۲۰۱۸
متن اصلی: انگلیسی

مجمع عمومی

نشست هفتاد و سوم

موضوع شماره ۴۰ آجندا

وضعیت در افغانستان

شورای امنیت

سال هفتاد و سوم

وضعیت در افغانستان و پیامد های آن برای صلح و امنیت جهانی

گزارش سرمنشی ملل متحد

I. مقدمه

۱. این گزارش به تاسی از قطعنامه شماره ۶۸/۱۱ مجمع عمومی و قطعنامه شماره ۲۴۰۵ (سال ۲۰۱۸) شورای امنیت ارائه می گردد که طی آن از سرمنشی ملل متحد خواسته شده بود که هر سه ماه پیرامون انکشافات در افغانستان گزارش ارائه نماید.

۲. این گزارش معلومات جدید پیرامون فعالیت های ملل متحد در افغانستان به شمول تلاشهای سیاسی، بشر دوستانه، انکشافی و حقوق بشری از زمان ارائه گزارش قبلی (A/72/888-S/2018/539) مورخ ۶ جون ۲۰۱۸ بدینسو، ارائه میدارد.

II. انکشافات مربوط

۳. بسیج سیاسی چنانچه که گروه های اپوزیسیون پیشاپیش انتخابات پارلمانی که قرار است بتاریخ ۲۰ اکتوبر برگزار شود، به تشکیل ائتلاف ها پرداخته اند، تشدید یافته است. گروه های مختلف از احزاب سیاسی خواستار اصلاحات انتخاباتی شده اند و برخی از آنان تهدید کرده اند که چنانچه خواست های شان برآورده نشود انتخابات را تحریم می کنند. معاون اول ریس جمهور، عبدالرشید دوستم، پس از یک سلسله مذاکرات طولانی با حکومت، و سپری نمودن بیش از یک سال در ترکیه، به افغانستان برگشت. نهاد های مدیریت کننده انتخابات همچنان به آمادگی شان برای انتخابات پارلمانی ادامه می دهند، هرچند پیشنهاد شده است که انتخابات شورا های ولسوالی، چنانچه در ابتداء پلان شده بود که در عین تاریخ با انتخابات پارلمانی برگزار شود، به علت شمار اندک کاندیدان انتخاباتی در شورا های ولسوالی ها، به تعویق بیفتد. حکومت و طالبان، همزمان در روز های رخصتی

عید الفطر آتش بس اعلام کردند که سبب کاهش سه روزه خشونت و دید وادیدها میان وفاداران حکومت و طالبان شد. اما طالبان تمديد آتش بس را رد نموده و هر دو طرف عملیات های تهاجمی شانرا از سر گرفتند. حکومت، آتش بس دومی را نیز حین روز های رخصتی عید قربان اعلام کرد مشروط بر اینکه طالبان نیز عمل بالمثل را انجام دهند، ولی آنان این کار را نکردند. با حملات در ولایت غزنی و سراسر مناطق شمال کشور، وضعیت امنیتی همچنان شکنند باقیمانده است و رقم تلفات غیرنظامیان نیز بسیار بالا رفته است. حکومت به تلاش های اصلاحی اش در برای کنفرانس وزراء ژنو در مورد افغانستان که قرار است بتاريخ ۲۸ نومبر برگزار شود، ادامه داد، پالیسی حکومتداری ولایتی اش را نهایی ساخته و کار استخدام گروهی براساس شایستگی برای خدمات ملکی را تکمیل کرده است. شرایط خشکسالی همچنان به تخریب معیشت ادامه داده و موجب بیجاشدن بیشتر مردم در غرب افغانستان شده است. شمار بازگشت کنندگان از جمهوری اسلامی ایران در سال ۲۰۱۸ یک رقم بی سابقه داشته است، در حالیکه رقم بازگشت کنندگان از پاکستان نسبتاً پایین بوده است.

۱. انکشافات سیاسی

۴. بسیج مخالفان سیاسی که در گزارش قبلی من توضیح داده شد، با نزدیک شدن انتخابات پارلمانی افزایش یافته و مشکلات فرا راه این روند روشنتر شده است. اگرچه قبلاً این طور به نظر می رسید که این بسیج به منظور اشتراک در انتخابات بوده باشد، اما احزاب مخالف سیاسی به طور فزاینده شروع به انتقاد از خود روند کردند. احزاب سیاسی اعلان کمیسیون مستقل انتخابات مبنی بر اینکه بیش از ۹ میلیون جمعیت کشور بحیث رأی دهنده ثبت نام کرده اند را بطور خاص مورد شک و ایراد قرار دادند. تقاضا ها برای ایجاد حکومت موقت به جای حکومت وحدت ملی که قبلاً دیدگاه حاشیوی بود اکنون در داخل جریان سیاسی اصلی مطرح می شود.

۵. ناخوشنودی در مورد آمادگی های انتخاباتی بطور عمده در سمت شمال کشور متمرکز بوده است، جاییکه شرایط امنیتی همچنان در حال بدتر شدن است و برخی از اعضای اپوزیسیون حکومت را متهم به توطئه عمدی برای محروم کردن جوامع شمال کشور از حق رای دهی شان کردند. این تصور پس از آن شدت گرفت که نیروهای حکومتی به روز ۲ جولای نظام الدین قیصاری، قومندان امنیه ولسوالی فیصار و همکار نزدیک آقای دوستم در ولایت فاریاب را دستگیر کردند. این دستگیری باعث اعتراضات اکثریت مردم ازبک در ولایت فاریاب شد که به سرعت به سایر ولایت های شمال بشمول بلخ، جوزجان، کندز، سمنگان، سری پل و تخار گسترش یافت. معترضان خواستار آزادی آقای قیصاری و بازگشت آقای دوستم که از ماه می سال ۲۰۱۷ در ترکیه اقامت داشت، شده و هشدار دادند که در صورتیکه خواسته های آنها برآورده نشود، انتخابات را تحریم کرده و حکومت خودمختار خود را تشکیل خواهند داد. زمانی که حکومت خواست های آنان را رد کرد، معترضان شاهراه کابل - مزارشریف را در ولایت سمنگان مسدود کرده و دفاتر کمیسیون مستقل انتخابات را در شش ولایت را بستند و نیز مسیری منتهی به بندر مهم زمینی در میمنه را نیز بستند. بعد از گذشت دو هفته بی ثباتی روز افزون، حکومت مذاکره با حزب سیاسی جنبش ملی را برای بازگشت مجدد معاون اول ریس جمهوری آغاز کرد. به عنوان بخشی از مذاکرات آقای قیصاری بتاريخ ۲۱ جولای از زندان آزاد گردید و به محل مورد توافق دو طرف انتقال داده شد که در آنجا توسط نگهبانان ریاست امنیت ملی و جنبش ملی محافظت می شود.

۶. آقای دوستم، پس از یک سلسله مذاکرات با نمایندگان کاخ ریاست جمهوری، بتاريخ ۲۲ ماه جولای به کابل بازگشت. او توسط یک گروه عظیمی از چهره های سیاسی، بشمول عطا محمد نور والی سابق ولایت بلخ، و محمد محقق معاون دوم رئیس اجرایی، پذیرایی شد. آقای دوستم در این گرد همائی اعلان نمود که قصد دارد با حکومت در امور صلح و انتخابات کار کند. پس

از بازگشت آقای دوستم، تظاهرات در شمال کشور بلافاصله فروکش نمود و منجر به باز شدن مرزها، شاهراه ها و ادارات حکومتی در شش ولایت کشور شد. قضیه حقوقی علیه آقای دوستم که هنوز به اتهام تعرض جنسی بالای یک رقیب سیاسی اش در سال ۲۰۱۶ تحت پیگرد قرار دارد، کدام انکشاف قابل ملاحظه ای نداشته است.

۷. در پی چند ماه مذاکرات بین گروه های اپوزیسیون، ائتلاف بزرگ ملی افغانستان بتاريخ ۲۶ جولای در کابل عرض وجود نمود. این ائتلاف جدید، اعضای ائتلاف سابق چون ائتلاف برای نجات افغانستان، که به نام ائتلاف انقره نیز شناخته می شود، بشمول آقای دوستم، آقای نور و آقای محقق، و همچنان نمایندگان از سایر احزاب سیاسی و مخالفان غیر متحد سابق حکومت را گرد هم آورده است. این بیانگر گسترش بیشتر پایگاه اصلی ائتلاف انقره است، که در ابتدا به عنوان گروه شمالی، غیر پشتون و متشکل از افراد جهادی اسبق پنداشته می شد. حامد کرزی، رئیس جمهوری پیشین، اهداف ائتلاف را تأیید کرد، گرچه او به طور رسمی به این گروه نپیوسته است.

۸. یک ائتلاف جداگانه اما متداخل متشکل از ۲۷ حزب سیاسی که ابتدا در ماه مارچ تاسیس شده بود، همچنان خواستار تغییرات در سیستم انتخاباتی شده و استقلال کمیسیون مستقل انتخابات را زیر سوال برده است. زمانیکه پروسه ثبت نام رای دهندگان پایان یافت، این گروه خواستار لغو لست راه دهندگان شد و تقاضا نمود که ثبت نام رای دهندگان بطور بایومتریک انجام شود. اما در پاسخ به این درخواست، کمیسیون گفته است که این کار قبل از انتخابات ماه اکتوبر ممکن نیست. در این پیوند، یک سلسله مباحث که معاون دوم رئیس جمهور، سرور دانش، با کمیسیون و این گروه در پایان ماه جولای و آغاز ماه اگست روی دست گرفت، نتیجه ای در پی نداشت. زمانیکه مذاکرات بی نتیجه ماند، احزاب تهدید کردند که اگر خواست های شان برآورده نشوند آنان انتخابات را تحریم می کنند و یا مانع برگزاری آن می شوند. برخی از اعضای این ایتلاف با حامد کرزی رییس جمهور اسبق پیوسته و خواستار ایجاد یک حکومت موقت شدند.

۹. انتصاب رئیس دارالانشاء کمیسیون مستقل انتخابات بتاريخ ۱۹ جولای، که از اواخر سال ۲۰۱۷ بدینسو این پست مهم خالی بود، به روند آمادگی ها برای انتخابات پارلمانی که قرار است بتاريخ ۲۰ اکتوبر برگزار شود، کمک نمود. ثبت نام رأی دهندگان که بتاريخ ۱۴ اپریل در مراکز ولایات آغاز شده بود، متعاقباً به ولسوالی ها و مناطق روستایی گسترش یافت و بتاريخ ۲۷ جولای به پایان رسید. کمیسیون اعلام کرد که حدود ۹.۵ میلیون رأی دهنده ثبت نام کرده اند که ۳۴ درصد آن را زنان تشکیل می دهد. پس از تکمیل شدن روند ثبت نام، کمیسیون شروع به دیجیتالی کردن ثبت نام رای دهندگان کرد تا یک فهرست واحد از رای دهندگان را ایجاد نماید تا براساس آن از ثبت نام دوباره اشخاص جلوگیری کند و فهرست رای دهندگان را بر اساس مراکز رای دهی آماده سازد. احزاب اپوزسیون و بسیاری از شخصیت های سیاسی، معتبر بودن ارقام ثبت شده رای دهندگان را با اشاره به شرایط امنیتی خراب و اتهامات تقلب مورد تردید قرار دادند.

۱۰. اعتراضات در رابطه به محرومیت های گذشته و احتمالاً در آینده در زمینه حق رای دهی به سبب ناامنی در ولایت غزنی مانع آمادگی های انتخاباتی شده است، زیرا نمایندگان اجتماعات پشتون و تاجیک دست به اعتراض زده و خواستار آن شدند که این ولایت به حوزه های انتخاباتی کوچکتری تقسیم شود. معترضان در طول دوره ثبت نام رای دهندگان دفتر کمیسیون مستقل انتخابات را مسدود کرده و از هر دو پروسه، ثبت نام رای دهندگان و ثبت نام نامزدان، جلوگیری نمودند. در ۲۵ جون، کمیسیون مستقل انتخابات تصمیم گرفت که غزنی را به سه حوزه انتخاباتی، بحيث یک راه حل احتمالی برای پایان دادن به نگرانی ها در مورد محروم شدن مردم از حق رای دهی شان تقسیم کند. اما، این تصمیم نتوانست معترضین را قانع سازد، و نیز باعث اعتراضات از جانب ملیت هزاره شد، و در نتیجه موجب ادامه بسته شدن دفتر ولایتی کمیسیون انتخابات گردید.

۱۱. ثبت نام کاندیدان برای انتخابات شورا ملی و شورا های ولسوالی ها به ترتیب بتاریخ های ۱۲ و ۱۴ جون به پایان رسید، و لست ابتدایی کاندیدان شورای ملی برای ۳۳ ولایت بتاریخ ۲ جولای منتشر شد. اما، تعداد کاندیدان برای انتخابات شورا های ولسوالی کم بود، و تنها ۴۰ ولسوالی از مجموع ۳۸۷ ولسوالی، تعداد کافی از کاندیدان را برای رقابت در انتخابات ارائه کرد. رقم پائین کاندیدان عمدتاً ناشی از ناامنی، شرط داشتن سند فراغت (سند بکلوریا) و عدم وضاحت در مورد وظایف شورا های ولسوالی بوده است. بتاریخ ۲۹ جولای، کمیسیون مستقل انتخابات رسماً پیشنهاد کرد که انتخابات شورا های ولسوالی و انتخابات پارلمانی در ولایت غزنی به موجب ماده ۱۰۴ قانون انتخابات به تعویق بیفتد؛ ماده متذکره اجازه می دهد که به دلایل ناامنی و یا شرایط دیگری که امکان برگزاری انتخابات عادلانه را غیر ممکن می سازد، انتخابات به تعویق انداخته شود. این قضیه به یک کمیته ویژه متشکل از شورای امنیت ملی، روسای مجلسین شورای ملی، قاضی القضاة و رئیس کمیسیون مستقل نظارت بر تطبیق قانون اساسی، برای اتخاذ تصمیم نهایی، محول شده است.

۱۲. بتاریخ ۲۷ جولای، رئیس جمهور، پس از سه ماه تاخیر از موعد تعیین شده قانونی، به تعداد ۱۰۲ تن کمیشنران دفاتر ولایتی کمیسیون سمع شکایات انتخاباتی را منصوب کرد. در نتیجه تاخیر در انتصاب کمیشنران، از مجموع ۶۸۰ شکایت دریافت شده تنها ۲۴۰ مورد آن الی تاریخ ۲۰ اگست مورد رسیدگی قرار گرفته بود. در عین حال، طبق احکام قانون انتخابات ۲۰۱۶، یک کمیسیون بررسی سوابق تشکیل شد که در ترکیب آن نمایندگان کمیسیون سمع شکایات انتخاباتی، اداره مستقل ارگانهای محل، وزارت داخله و ریاست عمومی امنیت ملی توظیف شدند تا کاندیدانی را که با گروه های مسلح غیر قانونی پیوند دارند، شناسایی و حذف نمایند. بتاریخ ۴ اگست، کمیسیون بررسی سوابق به اطلاع ۲۵ تن از نامزدان رسانید که آنان به دلیل پیوند داشتن با گروه های مسلح غیرقانونی از رقابت کردن در روند انتخابات رد شده اند. پس از یک دوره بازبینی برای کسانی که به رد صلاحیت توصیه شده بودند، کمیسیون سمع شکایات انتخاباتی بتاریخ ۱۰ اگست اعلام کرد که در مجموع ۳۵ تن از نامزدان رد صلاحیت شده اند. پس از اعلام فهرست نهایی نامزدان، تعدادی از هواداران نامزدان رد صلاحیت شده در کابل و سراسر کشور دست به اعتراضات زدند. این اعتراضات منجر به بسته شدن دفتر مرکزی کمیسیون مستقل انتخابات در کابل و همچنان الی تاریخ ۲۱ اگست، ۹ دفتر ولایتی کمیسیون مستقل انتخابات در بدخشان، گردیز، کابل، کندز، لوگر، پروان، پلخمری، سمنگان و تخار شد. بسته شدن دفتر مرکزی کمیسیون مستقل انتخابات در کابل علاوه بر سایر آمادگی ها برای انتخابات، روند وارد نمودن اطلاعات در کتاب راجستر رای دهندگان و دریافت کتاب های ثبت نام رای دهندگان از تعدادی از ولایات را عملاً متوقف کرد. بتاریخ ۸ اگست، رئیس جمهور غنی با صدور فرمانی بر بیطرفی مقامات و نهادهای دولتی در انتخابات و همچنان تأمین امنیت پروسه انتخابات حکم نمود.

۱۳. کمیسیون مستقل انتخابات، پالیسی جندر خود را برای افزایش مشارکت زنان در انتخابات تصویب نموده و برای ۱۷ سازمان جامعه مدنی، ۱۵ نهاد رسانه ای و ۲۰ حزب سیاسی مجوز داد تا از تمامی بخش های روند انتخابات نظارت و مشاهده بعمل آورند. از مجموع ۲۵۶۴ تن نامزدان برای ولسی جرگه، ۳۹۱ تن آن زنان هستند.

۱۴. به منظور حمایت از آمادگی ها برای انتخابات سال ۲۰۱۸، سازمان ملل متحد و نهاد های مدیریت کننده انتخابات بتاریخ ۲۵ جولای یک سند بازنگری شده ی پروژه حمایت از انتخابات را امضا کردند، و تمویل کنندگان اهدای مبلغ ۵۷ میلیون دالر امریکایی دیگر را جهت حمایت مالی وعده دادند.

۱۵. حرکت در حمایت از یک روند صلح با طالبان ادامه یافته است، و این حرکت به وسیله مشارکت فزاینده جامعه مدنی و رهبران مذهبی که خواستار صلح میان دولت و طالبان هستند، تقویت شده است. نمایندگان حرکت مردمی صلح که از جنوب افغانستان با یک سلسله تحسن ها آغاز شده بود، از شهر لشکرگاه در ولایت هلمند حرکت شانرا آغاز کرده و قبل از اینکه بتاریخ

۱۸ ماه جولای به کابل برسند، از ولایات قندهار، زابل، غزنی و وردگ گذشتند. نمایندگان این حرکت در شهر کابل، قبل از آنکه به راه پیمایی شان بطرف ولایت بلخ ادامه بدهند، یک سلسله تحصن ها در جلوی سفارتخانه های جمهوری اسلامی ایران، پاکستان، کشور فدراتیف روسیه، انگلستان و ایرلند شمالی و ایالات متحده آمریکا، و همچنان مأموریت سازمان ملل متحد در افغانستان (یوناما) برپا کردند. رهبران مذهبی نیز در زمینه دادخواهی برای صلح نقش بیشتری را ایفا کردند. در نشست بتاریخ ۴ جون در کابل، بیش از ۳۰۰۰ تن از عالمان دین، فتوایی را صادر کرده شورش علیه حکومت افغانستان را نامشروع خواندند و از طالبان خواستند که به مذاکرات صلح بپیوندند. بعد از این رویداد، بتاریخ های ۱۰ و ۱۱ ماه جولای در عربستان سعودی گردهمایی رهبران مذهبی بیش از ۳۰ کشور جهان برگزار شد، که در آن شرکت کنندگان یکبار دیگر حمایت شانرا از صلح در افغانستان ابراز کردند.

۱۶. انکشافات به جانبرداری از صلح در فضای مدنی موجب تقویت و بروز نشانه های از انعطاف پذیری در میان طرفین اصلی درگیری شده است. بتاریخ ۷ ماه جون، رئیس جمهور غنی، بطور یکجانبه آتش بس ۸ روزه با طالبان اعلام کرد که از تاریخ ۱۲ ماه جون شروع میشد و رخصتی های عید فطر را در بر داشت. دو روز بعد طالبان اعلام آتش بس سه روزه در جریان رخصتی های عید از ۱۵ تا ۱۷ ماه جون را اعلام کردند. در جریان این سه روز متداخل آتش بس، کاهش چشمگیری در حوادث خشونتبار مشاهده شد، به استثنای دو مورد حمله انتحاری در جلال آباد که به روز های ۱۶ و ۱۷ جون صورت گرفت، و مسولیت هر دو حمله را شاخه خراسان حکومت اسلامی عراق و شام (داعش) بدوش گرفت. در سراسر کشور جنگجویان طالب وارد مناطق تحت کنترل حکومت شدند و دید و بازدید های بی سابقه در بسیاری از ولایات بین مقامات دولتی و رهبران طالبان رخ داد. بتاریخ ۱۶ جون، حکومت اعلام کرد که آتش بس برای ۱۰ روزه دیگر پس از رخصتی ها نیز تمدید خواهد شد. طالبان تمدید آتش بس را رد کرده و بتاریخ ۱۸ جون عملیات تهاجمی خود را دوباره آغاز کردند. در حالیکه به آتش بس با شور و شوق زیادی در رسانه های اجتماعی خیر مقدم گفته شد، اما برخی از شخصیت های سیاسی و سازمان های جامعه مدنی از حکومت بخاطر تمدید یک جانبه آتش بس انتقاد کردند. بتاریخ ۳۰ جون، رئیس جمهور غنی، رسماً پایان آتش بس حکومت را اعلام کرد و اظهار داشت که حکومت مایل است که به اسرع وقت گفتگوی بین-الافغانی را آغاز کند، پس از آن مرحله دوم گفتگو ها شامل کشورهای منطقه، ایالات متحده و پیمان آتلانتیک شمالی سازمان (ناتو) نیز صورت گیرد.

۱۷. در هفته های بعد، رسانه ها از مذاکرات مستقیم میان ایالات متحده و طالبان گزارش دادند. علیرغم انکشافات گزارش شده و موارد بیشتر تماس های غیررسمی میان تمام طرفین، طی این دوره گزارشدهی، مذاکرات مستقیم صلح میان حکومت و طالبان تحقق نیافت.

۱۸. بتاریخ ۱۹ ماه اگست، رئیس جمهور غنی، آتش بس دومی را در آستانه رخصتی های عید قربان بتاریخ ۲۰ اگست آغاز کرد که قرار بود این آتش بس الی روز میلاد النبی به تاریخ ۱۹ نومبر ادامه داشته باشد. اما این آتش بس مشروط به اعلام آتش بس مشابه توسط طالبان بود که آنان به طور رسمی کدام پاسخی ندادند. اعلام آتش بس حکومت از جانب اعضای جامعه بین المللی، از جمله پاکستان، ایالات متحده و ناتو، مورد استقبال قرار گرفت، اما موجب ایجاد جنجال ها در رسانه های اجتماعی شده و باعث تظاهرات کوچکی در کابل گردید.

۱۹. حکومت پیشرفتی محدود در اجرای توافقنامه صلح مورخ سپتمبر ۲۰۱۶ میلادی میان حکومت و حزب اسلامی گلبدین داشته است. بتاریخ ۲۵ جولای، نمایندگان این گروه با نمایندگان مأموریت پشتیبانی قاطع ناتو دیدار کردند تا رهایی فهرستی از ۵۹ تن زندانی باقیمانده که توسط حزب اسلامی گلبدین پیشنهاد شده بود را مورد بحث قرار دهند. اما، درخواست های مکرر برای آزادی این زندانیان رد شده عمدتاً به دلیل عدم موجودیت تضمین های کافی مبنی بر اینکه که این زندانیان رها شده مجدداً

به شورشیان نمی پیوندند. بتاريخ ۲۸ جولای، اعضای سکرتریت مشترک اجرایی برای تطبیق این توافقنامه، با نمایندگان ریاست امنیت ملی، وزارت های داخله و دفاع دیدار کردند تا در مورد اجرای این توافقنامه، بشمول آزاد ساختن زندانیان در آینده و تخصیص زمین، و همچنان تأثیرات احتمالی موج جدیدی از سوق دهی منسوبین سکتور امنیتی به تقاعد بر پرسونل امنیتی وابسته به حزب اسلامی گلبدین بحث و گفتگو کنند.

ب. امنیت

۲۰. وضعیت امنیتی همچنان شکننده باقیمانده است، و شمار رویداد های خشونت بار پیوسته در حال افزایش بوده است به جز روز های آتش بس در جریان رخصتی عید فطر که در آن خشونت ها برای مدت کوتاهی کاهش یافته بود. در فاصله زمانی میان ۱۵ ماه می و ۱۵ ماه اگست، یوناما مجموعاً ۵۸۰۰ رویداد امنیتی را ثبت کرده که نسبت به مدت مشابه سال ۲۰۱۷، ده درصد کاهش را نشان می دهد. حوزه جنوب کشور بیشترین تعداد این رویداد ها را تجربه کرده است که حوزه های شرق و جنوب شرق به تعقیب آن می آید، و رویداد ها در این سه حوزه، ۶۷ درصد مجموع حوادث امنیتی را تشکیل می دهد. با وجود آنکه درگیری های مسلحانه بیشترین رقم حوادث امنیتی را تشکیل می دهد (۶۱ درصد مجموع حوادث)، شمار درگیری های مسلحانه نسبت به مدت مشابه سال ۲۰۱۷ به میزان ۱۴ درصد کاهش یافته است. در مورد سایر کتگوری های رویدادها، در مقایسه به مدت مشابه سال ۲۰۱۷، حملات انتحاری ۳۸ درصد، و حملات هوایی توسط نیروهای هوای افغان و نیروهای نظامی بین المللی ۴۶ درصد افزایش یافته است.

۲۱. نگرانی ها در مورد بدتر شدن وضعیت امنیتی در شمال کشور هنوز هم باقی است. کنترل حکومت بر اراضی در ولایت فاریاب کاهش یافته است، زیرا طالبان، در طول یک هفته در ماه اگست، سه مرکز واحد اداری و یک پایگاه اردوی ملی افغانستان در غورماچ را اشغال کردند. سطح بالای درگیری های زمینی در ولایات بلخ، فاریاب و جوزجان ثبت شده است، در حالیکه رویداد های امنیتی در امتداد جاده حلقوی تأثیرات منفی بر تردد میان سه مرکز ولایات یاد شده برجا گذاشت. در مجموع، حوزه شمال کشور در مقایسه به مدت مشابه سال ۲۰۱۷، ۱۷ درصد حوادث بیشتر امنیتی را در نیمه اول سال ۲۰۱۸ ثبت کرده است.

۲۲. میزان کلی خشونت ها در طول دوره آتش بس عید فطر به طور قابل ملاحظه ای کاهش یافت اما، درگیری های مسلحانه در هفته های قبل و بعد از این دوره افزایش چشمگیر داشت. در طول هفته ی که رخصتی های عید در آن شامل بود، یوناما مجموعاً ۲۸۵ رویداد امنیتی را ثبت کرد که پایین ترین سطح خشونت در یک دوره هفت روزه از زمان انتقال مسولیت های امنیتی در سال ۲۰۱۴ بوده است. با این حال، هفته های پس از آتش بس شاهد افزایش دوباره درگیری های مسلحانه از سوی طالبان بود چنانچه که این تحریک در تلاش بود تا پس از وقایع بی سابقه عید فطر، حملات تهاجمی شانرا از سر گیرند.

۲۳. در طول دوره گزارشدهی، تغییرات ثابتی در وضعیت کنترل اراضی میان حکومت و طالبان رخ نداده است. طالبان حملات متعددی علیه مراکز واحد های اداری انجام دادند و به طور موقت کنترل ولسوالی های جغتو و ده یک در ولایت غزنی، تاله و برفک و بُرکه در ولایت بغلان و انغر در ولایت زابل را بدست گرفتند اما در نتیجه حمله متقابل نیروهای امنیتی افغان که اکثراً توسط حملات هوایی نیروهای نظامی بین المللی پشتیبانی می شد، دوباره از این مناطق عقب نشینی کردند. بتاريخ ۱۰ ماه اگست، طالبان یک حمله گسترده را علیه مرکز ولایت غزنی، شهر غزنی آغاز کردند. درگیری پنج روز دوام داشت تا اینکه نیروهای ملی و دفاعی افغانستان توانستند طالبان را به اطراف شهر برانند. گزارش های بیشتری در مورد حمله علیه مرکز واحد های اداری ولسوالی های ده یک، خواجه عمری و اجرستان در ولایت غزنی و نیز کمین های طالبان علیه نیروهای مسلح تقویت

که بصوب ولایات غزنی، از زابل، وردک و لوگر حرکت می کردند، دریافت شد. شاهراه کابل - قندهار همچنان شاهد سطح بلند ناامنی ها بوده است.

۲۴. شاخه خراسان دولت اسلامی عراق و شام (داعش) در حوزه شرق کماکان حضور گسترده داشته و مسئولیت هشت حمله انتحاری و پیچیده در ولایت ننگرهار را در طی دوره گزارشدهی، دو حمله در کابل و یک حمله در شهر گردیز را بدوش گرفت. شاخه خراسان دولت اسلامی عراق و شام (داعش) به درگیری های مسلحانه علیه طالبان در ولایات ننگرهار و کنر، در شرق کشور، ادامه داده است. نیروهای بین المللی به هدف قرار دادن شاخه خراسان دولت اسلامی عراق و شام (داعش) در ولایت ننگرهار ادامه داده و چندین حمله هوایی را علیه اهداف شاخه خراسان دولت اسلامی عراق و شام (داعش) در ولسوالی های ده بالا، اچین، خوگیانی، نازیبان و چپرهار ولایت ننگرهار انجام دادند. بتاريخ ۱ اگست، یک گروه بزرگ از جنگجویان که خود شان را وابسته به گروه داعش اعلام کردند، پس از یک سلسله جنگ های شدید با نیروهای طالبان، در ولایت جوزجان به حکومت تسلیم شدند. این حادثه به طالبان این امکان را داد که موضع خود را بحیث نیروی برجسته شورش در جوزجان تثبیت نماید و ضربه ی به تلاش های داعش برای دستیابی به جای پای و موقف در شمال کشور بشمار می رود.

۲۵. حکومت همچنان به تلاش هایش برای تطبیق اصلاحات سکتور امنیتی مطابق نقشه راه چهار ساله خود ادامه داده است. طبق قانون امور ذاتیه افسران سال ۲۰۱۷، سوق دادن ۶۵۶ تن از جنرالان اردوی ملی افغانستان به تقاعد، تلاشی است برای تسریع تغییر نسل در نظام، توزیع متوازن رتب، و ایجاد رهبری قوی تر در اردی ملی افغانستان. این اصلاحات به وزارت امور داخله نیز گسترش یافت و دور نخست تقاعد از دو دوره پلان شده تقاعد، در ماه جولای آغاز شد. پولیس ملی افغانستان همچنان روند بررسی سوابق پرسونل اش را به تاریخ ۱۵ اپریل آغاز کرد. این روند که شامل ثبت بايومتریک و ثبوت بررسی سوابق پرسونل پولیس می شود، الی ماه اگست ۲۰۱۸ نیز ادامه داشت.

۲۶. کشورهای مساعدت کننده ای ماموریت پشتیبانی قاطع ناتو در روز های ۱۱ و ۱۲ ماه جولای در بروکسل باهم ملاقات کردند. متحدان و شرکای ناتو با تاکید مجدد بر تعهد شان نسبت به امنیت پایدار در افغانستان، اعلام کردند که مأموریت غیر جنگی خود را تا زمانیکه شرایط ایجاب تغییر در ماموریت را نشان ندهد، ادامه دهند. آنان همچنان توافق کردند که به مساعدت های مالی شان به نیروهای امنیتی افغان تا سال ۲۰۲۴ ادامه بدهند. ناتو همچنان بر ثبات افغانستان در حوزه آسیای مرکزی و نقش بازیگران منطقوی در دستیابی به صلح و ثبات در افغانستان از طریق حمایت کامل از یک راه حل سیاسی از طریق مذاکرات تأکید نمودند.

۲۷. مجموعاً، ۱۲ رویداد امنیتی شامل پرسونل سازمان ملل متحد، از جمله ۵ مورد تهدید و ارباب، ۱ ترور و ۱ حادثه مرتبط با مواد منفجره تعبیه شده گزارش داده شده است. یک کارمند قراردادی سازمان بین المللی مهاجرت (IOM) در یک حمله پیچیده بتاريخ ۳۱ جولای در یک ساختمان دولتی در شهر جلال آباد کشته شد.

ج. همکاری های منطقوی

۲۸. تحرک بسوی یک رویکرد واحد منطقوی برای صلح در افغانستان، برخاسته از نشست دوم روند کابل برای همکاری های صلح و امنیت، که بتاريخ ۲۸ فبروری برگزار شده بود، و کنفرانس که بتاريخ های ۲۶ و ۲۷ مارچ در تاشکند برگزار شد، در طول دروه گزارشدهی نیز ادامه یافت. بتاريخ ۱۷ جولای، یک هیئت قطری از کشور ازبکستان بازدید کرد و نمایندگان دو کشور درباره اجرای مفاد اعلامیه تاشکند پیرامون اصول بنیادی برای حل و فصل صلح آمیز منازعه افغانستان بحث و گفتگو کردند.

ازبکستان پیشنهادش مبنی بر میزبانی مذاکرات مستقیم بین حکومت افغانستان و طالبان را تکرار کرد. بتاريخ ۲۳ جولای، کشور قطر میزبان نشست چهار جانبه مشاوران امنیت ملی افغانستان، عربستان سعودی، امارات متحده عربی و ایالات متحده برای بحث در مورد روند صلح افغانستان، مقابله با تمویل مالی تروریسم و سایر جوانب همکاری های منطوقی بود. از تاریخ ۷ تا ۱۰ اگست یک هیئت کمیته سیاسی طالبان مقیم قطر از کشور ازبکستان دیدار نمود که در آنجا با عبدالعزیز کامیلوف وزیر امور خارجه ازبکستان ملاقات کردند.

۲۹. در تطبیق پلان عمل افغانستان - پاکستان برای صلح و همبستگی، که در ماه می ۲۰۱۸ نهایی شد، پیشرفت هایی صورت گرفته است. در نشست ۱۱ جون در پاکستان، مدیران ارشد عملیات نظامی افغان و پاکستانی موافقت کردند که افسران رابط را در هر یک از پایتخت های شان مستقر کنند و مراکز هماهنگی برای شریک ساختن اطلاعات استخباراتی را ایجاد نمایند. به منظور افزایش همکاری ها در زمینه صلح در افغانستان و مسائل امنیتی دو جانبه، دیدارها در سطح عالی میان نهاد های امنیتی دو کشور ادامه یافت. بتاريخ ۲۲ جولای، وزیر امور خارجه پاکستان از کابل دیدن کرد. پس از انتخاب عمران خان بحیث نخست وزیر پاکستان، صدر اعظم انتخاب شده طی یک سخنرانی عمومی خاطر نشان ساخت که پاکستان مسئله صلح افغانستان را در اولویت قرار می دهد. حملات توپخانه یی سرحدی همچنان به عنوان یک موضوع قابل نگرانی هر دو طرف باقی مانده است.

۳۰. تلاش های چندجانبه برای بهبود همکاری های منطوقی ادامه یافت. در ۱۸ مین نشست سران سازمان همکاری های شانگهای که از ۹ تا ۱۰ جون در کینگداو چین برگزار شد، اهمیت گروه تماس بین سازمان و افغانستان برجسته شد. شرکت کنندگان به نیازهای توسعه اقتصادی اجتماعی بر اساس اولویت های مردم افغانستان و اتصال بیشتر و ادغام منطوقی برای افغانستان تأکید کردند. در اعلامیه مطبوعاتی این نشست، اعضای سازمان حمایت شان را از میانجیگری در منازعه افغانستان و همکاری در کار مبارزه با تروریسم، جدایی طلبی و افراط گرایی ابراز نمودند. بتاريخ ۲ جولای، افغانستان نشستی در سطح سفراء از روند قلب آسیا-استانبول را میزبانی کرد. در این نشست، کشور های اشتراک کننده پیشرفت های صورت گرفته در راستای دستیابی به توصیه هایی که بتاريخ ۱۹ اپریل در نشست مقامات ارشد روی آن توافق شده بود، بشمول توسعه همکاری های اقتصادی و تقویه اقدامات اعتماد سازی، را مورد ارزیابی قرار دادند.

III. حقوق بشر

۳۱. بتاريخ ۱۵ جولای، یوناما گزارش شش ماه نخست سال ۲۰۱۸ اش را پیرامون محافظت افراد ملکی در جریان درگیری های مسلحانه منتشر ساخت. 1 مأموریت یوناما به تعداد ۵۱۲۲ نفر تلفات ملکی (۶۹۲، ۱ نفر کشته و ۴۳۰، ۳ نفر مجروح) را بین تاریخ اول جنوری و ۳۰ ماه جون ثبت نموده است که بلندترین میزان تلفات افراد ملکی را در مدت شش ماه از زمانیکه یوناما ثبت سیستماتیک تلفات ملکی را از سال ۲۰۰۹ بدینسو آغاز نموده است، نشان میدهد. میزان مجموعی آسیب به افراد ملکی همانند عین دوره در سال ۲۰۱۷ بوده است. یوناما ۶۷ درصد مجموع تلفات ملکی را به عناصر مخالف حکومت (۴۲ درصد به طالبان، ۱۸ درصد به گروه موسوم به دولت اسلامی ولایت خراسان، ۷ درصد به عناصر نامشخص مخالف حکومت، بشمول گروه های که خود را موسوم به دولت اسلامی ولایت خراسان میدانند)، ۲۰ درصد را به نیروهای طرفداری حکومت، ۱۰ درصد را به تبادل آتش نامشخص در جریان درگیری های زمینی میان نیروهای مخالف و طرفدار حکومت، و ۳ درصد را به سایر رویداد ها، بشمول مواد انفجاری باقیمانده از جنگ و پرتاب موشک در امتداد مرز نسبت داده است.

¹ یوناما، "گزارش مختصر شش ماهه در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه: ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۸" (کابل، ۲۰۱۸).

۳۲. استفاده از تکتیک های کارگیری از اشیای انفجاری جاسازی شده (بشمول حملات انتحاری و غیرانتحاری) منجر به وارد آوردن ۲،۲۹۰ نفر تلفات ملکی (۶۵۹ نفر کشته و ۱،۶۳۱ نفر مجروح) گردید که این تکتیک ها عمده ترین عامل همچو تلفات ملکی در جریان نیمه نخست سال ۲۰۱۸ بوده و ۴۵ درصد تلفات ملکی را تشکیل میدهند. درگیری های زمینی، دومین عامل عمده تلفات ملکی، منجر به وارد آوردن ۱،۴۹۴ نفر تلفات ملکی (۳۶۰ نفر کشته و ۱،۱۳۴ نفر مجروح) گردید که ۲۹ درصد مجموع تلفات افراد ملکی را تشکیل میدهد. یوناما میزان بلند تلفات ملکی ناشی از حملات هوایی از سوی نیروهای طرفدار حکومت را پیوسته ثبت نموده که این حملات هوایی منجر به وارد آوردن ۳۵۳ نفر تلفات ملکی (۱۴۹ نفر کشته و ۲۰۴ نفر مجروح) گردیده است که بیشتر از نصف این تلفات را زنان و اطفال تشکیل میدهند. یوناما به تعداد ۱،۳۵۵ نفر تلفات ملکی اطفال (۳۶۳ نفر کشته و ۹۹۲ نفر مجروح) را ثبت نموده است که این رقم ۲۴ درصد مجموع تلفات ملکی را تشکیل میدهد. تعداد تلفات ملکی زنان تا ۱۵ درصد کاهش پیدا کرده است که بطور مجموعی به تعداد ۱۵۷ نفر زن کشته و به تعداد ۳۸۷ نفر دیگر مجروح گردیدند. بیشتر از نصف تلفات ملکی زنان ناشی از درگیری های زمینی بوده اند.

۳۳. حملات در برابر مراکز مربوط به انتخابات از ماه اپریل الی ماه جون منجر به تعداد ۳۴۱ نفر تلفات ملکی (۱۱۷ نفر کشته و ۲۲ نفر مجروح) گردید که بیشترین رقم این تلفات یعنی (بیشتر از ۲۵۰ نفر تلفات) ناشی از وقوع دو حمله انتحاری در شهر کابل بتاريخ ۲۲ ماه اپریل و در ولایت خوست بتاريخ ۶ ماه می بوده است. یوناما حملات در برابر مراکز توزیع تذکره هویت، مراکز ثبت نام رأی دهنده گان و همچنان حملات علیه پرسونل مربوط به انتخابات را ثبت نموده است. یوناما همچنان رویداد های تهدید، اختطاف و کشتار نامزدان انتخاباتی و حامیان شانرا نیز ثبت نموده است.

۳۴. از تاریخ اول ماه اپریل الی ۳۰ ماه جون، گروه کاری نظارت و گزارش دهی کشوری به تعداد ۷۹ حمله در برابر مکاتب و پرسونل مربوط به معارف، بشمول ۴۴ رویداد مربوط به انتخابات که از اثر آن مکاتب متأثر گردید، ۲۴ حمله مستقیم بالای مکاتب، ۷ رویداد تهدید علیه مکاتب و پرسونل مربوط و ۴ حمله علیه پرسونل مربوط به معارف را تثبیت نمود. گروه کاری ۷۳ رویداد را به عناصر مخالف حکومت (۴۷ رویداد به طالبان، ۱۸ رویداد به حکومت اسلامی ولایت خراسان، بشمول یک رویداد به گروه خود خواننده موسوم به دولت اسلامی اسلامی ولایت خراسان و ۷ رویداد را گروه های نامشخص مخالف حکومت)، ۴ رویداد را به نیروهای دفاعی و امنیتی افغانستان و ۲ رویداد را مشترکا به نیروهای دفاعی و امنیتی افغانستان و طالبان در جریان آتش متقابل نسبت داده است. افزایش بلند در تعداد حملات علیه مکاتب و پرسونل مربوط به معارف که از یازده رویداد در دوره گزارشدهی قبلی افزایش یافته به دلیل استفاده از مکاتب بعنوان مراکز ثبت نام رأی دهنده گان و مورد هدف قرار دادن مراکز تعلیمی از سوی عناصر مخالف حکومت بوده است که قرار معلوم مخالفین این حملات را در واکنش به عملیات نظامی از سوی نیروهای طرفدار حکومت انجام دادند. برعلاوه، گروه کاری یک مکتب را که از سوی اردوی ملی افغانستان استفاده میشد نیز تثبیت نمود.

۳۵. گروه کاری به تعداد ۱۲ حمله علیه مراکز صحنی و پرسونل مراقبت های صحنی، بشمول ۹ حمله علیه مراکز مراقبت های صحنی و ۳ حمله علیه کارکنان مراقبت های صحنی را در مقایسه با ۱۶ رویداد در جریان دوره گزارشدهی قبلی تثبیت نمود. گروه کاری به تعداد ۷ رویداد را به گروه های مسلح (۴ رویداد به طالبان، ۲ رویداد به عناصر نامشخص مخالف حکومت و یک رویداد را به گروه خود خواننده موسوم به حکومت اسلامی ولایت خراسان)، ۲ رویداد را مشترکا به نیروهای نظامی بین المللی و نیروهای دفاعی و امنیتی افغانستان، یک رویداد را به ملیشه های طرفدار حکومت و یک رویداد را به پولیس ملی افغانستان و یک رویداد را مشترکا به اردوی ملی افغانستان و طالبان در جریان آتش متقابل نسبت داده است. گروه کاری استخدام و استفاده از دو پسر را از سوی طرف های درگیر تثبیت نموده و اتهامات معتبری را در مورد استخدام و استفاده چهار پسر از سوی طالبان و

یک پسر از سوی نیروهای ریاست عمومی امنیت ملی و طالبان ثبت نموده است. برعلاوه، گروه کاری اتهامات معتبری را مبنی بر سه مورد سوء استفاده جنسی سه پسر و نگهداشت آنان به مقصد بچه بازی که به پولیس ملی و پولیس محلی افغانستان نسبت داده شده است، ثبت نموده است.

۳۶. در اواخر ماه می، یوناما یک گزارش محرم را به جانب حکومت و تعداد معینی از نهاد های ذیدخل ارائه نمود که در این گزارش یوناما آگاهی و مشاهدات مردم محل در مورد ترویج استخدام و استفاده از اطفال از سوی طرف های درگیر و علل اساسی و عوامل ترویج همچو روش ها در افغانستان را ثبت نموده بود. گزارش به اساس تقریباً ۷۰۰ مصاحبه و همچنان نظارتی که از سوی تیم حقوق بشر یوناما بین تاریخ ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۶ و ۳۱ دسامبر ۲۰۱۷ انجام شده بود تهیه گردیده بود. گزارش یوناما تأکید نمود که استخدام و استفاده از اطفال یک روش عام در افغانستان تلقی گردیده و قرار گزارش طالبان از عاملین عمده این روش بشمار میروند. مردم در همه نقاط افغانستان اظهار داشتند که استفاده از اطفال به مقاصد سوء استفاده جنسی، بشمول بچه بازی از سوی نیروهای مسلح، به ویژه پولیس ملی و پولیس محلی افغانستان صورت گرفته و علل عمده آنرا فقر و بیکاری خواندند.

۳۷. پس از جرم شناخته شدن بچه بازی در قانون جدید جزا، یوناما نشستی را بتاريخ ۶ اگست برگزار نمود که هدف آن ایجاد استراتژی ها پیرامون حساسه قرارداد مرتکبین این جرم و تقویت رسیدگی به متضررین بود. شرکت کننده گان این نشست را نماینده گان حکومت، نیروهای دفاعی و امنیتی افغانستان و نیروهای نظامی بین المللی تشکیل میداد. در حالیکه همه اشتراک کننده گان در مورد وسعت این معضله و شیوه های رسیده گی به آن توافق نمودند، همه روی حساس سازی و بلند بردن سطح آگاهی در میان مردم افغانستان و نیروهای دفاعی و امنیتی افغانستان پیرامون جرم شناخته شدن عمل بچه بازی تأکید نمودند. پیشنهادات جهت پیگیری این موضوع شامل اتخاذ یک استراتژی و پلان عمل جهت بررسی همه جانبه تر موضوع می شد.

۳۸. حکومت با حمایت یوناما به تلاشهای اش جهت رسیده گی به خشونت علیه زنان ادامه داد. بتاريخ ۲۹ ماه می، مأموریت یوناما و دفتر کمیشنر عالی حقوق بشر ملل متحد گزارشی 2 را منتشر ساختند و در این گزارش نگرانی حقوق بشر را در مورد استفاده از میانجیگری در قضایای خشونت علیه زنان ابراز داشتند. در ماه جون، حکومت کمیسیون عالی منع اذیت و آزار زنان و اطفال را بمنظور بهتر عملی شدن قانون ۲۰۱۷ منع اذیت و آزار زنان و اطفال ایجاد نمود. حکومت همچنان گام هایی را جهت افزایش نقش زنان در تحقق صلح و امنیت برداشت. بتاريخ ۱۷ جولای، یوناما در برگزاری یک کنفرانس ملی جهت ایجاد اجماع نظر در مورد اتخاذ اقدامات برای پاسخگو قرارداد مرتکبین اعمال خشونت علیه زنان همکاری نمود. بتاريخ ۲۹ جولای، رئیس جمهور یک قاضی زن را به شورای عالی ستره محکمه افغانستان نامزد نمود. اگر این قاضی در شورای عالی ستره محکمه افغانستان تعیین گردد، وی اولین زنی خواهد بود که این پست احراز میکند. بتاريخ ۳۱ جولای، حکومت گزارش دوم خویش را در مورد تطبیق پلان عمل ملی درخصوص عملی نمودن قطعنامه شماره ۱۳۲۵ مورخ (۲۰۰۰) شورای امنیت ملل متحد منتشر ساخت و از یک افزایش عمومی در استخدام زنان در سکتور امنیتی خبر داد. باوجود آنهم، گزارش از یک سلسله گرایش های منفی، منجمله کاهش تعداد افسران زن در صفوف اردوی ملی افغانستان و اعضای کمتر زن در شورای عالی صلح یاد آوری کرده است.

² یوناما و کمیشنری عالی حقوق بشر ملل متحد، "بی عدالتی و معافیت از مجازات: میانجیگری جرایم خشونت علیه زنان" (می ۲۰۱۸) قابل دسترس در اینجا: www.ohchr.org/Documents/Countries/AF/UNAMA_OHCHR_EVAW_Report2018_InjusticeImpunity29May2018.pdf

۳۹. بتاريخ ۲۶ جون، حکومت گزارش تعقیبی یک ساله اش را پیرامون اقدامات اتخاذ شده در مورد سه پیشنهاد مشخص از سوی کمیته منع شکنجه که طی مشاهدات اخیر اش در جریان بازنگری دوره ای دوم اش از افغانستان (CAT/C/AFG/CO/2) ارائه شده بود، منتشر ساخت. قانون منع شکنجه از سوی شورای ملی مرور و به تصویب رسید و منتظر توشیح نهایی از سوی رئیس جمهور است.

۴۰. بتاريخ ۳۰ جون، معیاد کاری کمیشنران کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان به پایان رسید. بتاريخ ۹ جولای، حکم قبلی مؤرخ ۲۶ ماه می ۲۰۱۸ رئیس جمهور که طرزالعمل برای شناسایی و انتخاب کمیشنرهای جدید را مشخص میساخت از سوی رئیس جمهور تعدیل گردید که امکان یک سیستم بررسی دو لایه را جهت حصول اطمینان از تنوع میان ۲۷ نفر متقاضی نهایی ایجاد مینماید. مطابق به حکم تعدیل شده، ملل متحد از این به بعد پروسه تعیینات کمیشنرها را نظارت نمیکند و تعیین ۹ کمیشنر تنها به انتخاب رئیس جمهور صورت میگیرد. پست کمیشنران بتاريخ ۱۵ آگست به اعلان گذاشته شد و قرار است بتاريخ ۳ سپتمبر بسته شود. خبرنگاران و کارکنان رسانه ها همچنان مورد تهدید و آزار از سوی عناصر مخالف حکومت و نیروهای طرفدار حکومت قرار می گیرند. یوناما به تعداد چهار رویداد اذیت و آزار و تهدید در ولایت های غزنی، هلمند و قندهار را ثبت نمود.

IV. هماهنگی کمکهای انکشافی

۴۱. حکومت یک سلسله پیشرفت هایی در راستای عملی نمودن تعهدات اش در بخش اصلاحات داشته است. بتاريخ ۲ جون، ریاست مستقل ارگانهای محل پلان تطبیقی پالیسی منشور شهروندی اش را برای حکومتداری محلی که بتاريخ ۱۴ ماه می توسط شورای عالی حاکمیت قانون و مبارزه علیه فساد اداری تصویب گردیده بود، نهایی ساخت. این پلان وضاحت لازم را پیرامون نقش مقامات مرکزی و ولایتی فراهم نموده و جزئیات در مورد اصلاحات جدید در بخش پلانگذاری، تمویل مالی و مدیریت منابع طبیعی ولایتی ارائه میدارد. حکومت همچنان یک سلسله پیشرفت های در راستای بهبود ظرفیت خدمات ملکی در سطح ولایات داشته است. بتاريخ ۲۵ جولای، کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی در مورد تکمیل شدن پروسه استخدام جمعی در پست های خدمات ملکی، بشمول استخدام معلمین در ولایات که در ماه جنوری سال ۲۰۱۸ آغاز گردیده بود، گزارش داد. در نتیجه، به تعداد ۱۷۶، ۱۱ کارمند خدمات ملکی در پست های خالی در ۳۳ ولایت استخدام گردیدند. این اصلاحات بمنظور رفع خلاهای طولانی مدتی که میان حکومت مرکزی و ادارات ولایتی وجود داشت و مشروعیت حکومت را در سطح ولایات تضعیف نموده بود، رویدست گرفته شدند.

۴۲. حکومت همچنان به تلاشهای اش در راستای بهبود چهارچوب نهادی که تلاشهای مبارزه علیه فساد اداری اش را تنظیم مینماید نیز ادامه داد. بتاريخ ۴ جون، رئیس جمهور یک معاون جدید لوی سارنوالی برای مبارزه علیه فساد اداری را تعیین کرد. مسوده قانون مبارزه علیه فساد اداری نهایی شد و غرض بازنگری به دفتر معاونیت دوم ریاست جمهوری فرستاده شد. از ارائه گزارش قبلی بدینسو، مرکز عدلی و قضایی مبارزه علیه فساد اداری چهار قضیه دیگر را نیز محاکمه نمود که بدین ترتیب تعداد مجموعی قضایای این مرکز از زمان تأسیس اش در سال ۲۰۱۶ تاکنون به ۳۸ قضیه رسید که شامل ۱۵۲ فرد متهم میگردد. در نتیجه ۲۴ قضیه که تکمیل گردیدند، ۷۱ نفر پس از فیصله نهایی ستره محکمه محکوم و زندانی گردیدند. باوجود آنهم، شرکای همکار بین المللی نگرانی شانرا نسبت به کاهش اجراءات این مرکز، منجمله حجم قضایای معطل مانده، سطح پائین قضایای پیگیری شده از سوی این مرکز و عدم تطبیق حکم بازداشت از سوی وزرات داخله ابراز نموده اند؛ عدم انفاذ احکام دستگیری

بدین معنی است که متهمین تعداد زیادی از قضایا به شکل غیابی محاکمه می شوند بدون اینکه پیامدی برای آنهاپی که محکوم میگردند در قبال داشته باشد.

۴۳. بتاريخ ۳۰ ماه جون، یوناما یک سروی سه ماهه در مورد تطبیق کود جدید جزا را که بتاريخ ۱۴ ماه فبروری سال ۲۰۱۸ نافذ گردید، تکمیل نمود. گزارش این سروی با جامعه بین المللی و همچنان انستیتوت های آموزشی ستره محکمه، لوی سارنوالی و وزارت عدلیه شریک ساخته خواهد شد تا خلاها را تشخیص و برنامه آموزشی فعلی در مورد این قانون را عیار بسازند. با همکاری یوناما به تعداد ۲۱۹، ۱ کاپی دیگر کود جدید جزا در اختیار محاکم و سارنوالی های ساحوی قرار داده شد. به تعداد ۴۸۴ کاپی دیگر از سوی وزارت عدلیه چاپ و در اختیار ۲۲ ولایت از جمع ۳۴ ولایت قرار داده شد.

۴۴. حکومت کماکان تلاش نمود تا اصلاح سکتور خصوصی را در اولویت کار خویش قرار دهد تا از این طریق رشد اقتصادی را سرعت بخشیده و تعادل میان سکتور خصوصی و عامه را به میان آورد. باوجود آنهم، رشد اقتصادی بطی باقی مانده و احیای تدریجی اقتصاد کشور را از صدمه که بنابر کاهش گسترده حضور جامعه بین المللی در کشور منحنیت بخشی از انتقال مسؤولیت های امنیتی در سال ۲۰۱۴ وارد گردیده، در معرض خطر قرار میدهد. بانک جهانی در گزارش شش ماهه انکشاف افغانستان که بتاريخ ۷ اگست منتشر گردید، رشد ناخالص واقعی محصولات در سال ۲۰۱۸ را ۲/۴ درصد نشان داد؛ فیصدی رشد اقتصادی در سال ۲۰۱۷، ۲، ۷ بود؛ بانک جهانی دلایل کلیدی این کاهش را چالش های امنیتی، خشکسالی جاری، کاهش اعتماد نسبت به تجارت و بی ثباتی سیاسی عنوان نمود. بانک جهانی همچنان ابراز نگرانی کرد که با توجه به پیش بینی های فعلی، رشد اقتصادی پاسخگوی تقاضا برای اشتغال نخواهد بود. ارقام ارزیابی خطرات و آسیب پذیری ملی و سازمان جهانی کار نشان میدهد که ۲۵ درصد قوه کار در کشور با مزد کافی استخدام نگردیده اند. برعلاوه، احصایه ها تخمین مینماید که انتظار می رود به تعداد ۴۸۰، ۰۰۰ الی ۶۰۰، ۰۰۰ افراد جدید هر سال تا سال ۲۰۲۵ وارد بازار کار گردند که از این جمله ۴۰۰، ۰۰۰ آنها تخمین میروند که طبقه جوان باشند. با توجه به اینکه تقریباً ۶۳/۷ جمعیت افغانستان را جوانان زیر سن ۲۵ سال تشکیل میدهد، "تراکم طبقه جوان" پس از سال ۲۰۰۱ مستلزم تلاشهای قابل ملاحظه ای از لحاظ آمار نفوس در همچو سن و سال میباشد که باری از دوش بازار کار برداشته شود

۴۵. بتاريخ ۱۸ جولای، نشست بورد مشترک انسجام و نظارت در کابل برگزار گردید. بحث ها روی شش موضوع کلیدی که با حکومت افغانستان قبل از برگزاری کنفرانس ژنیو در مورد افغانستان که قرار است بتاريخ ۲۸ ماه نوامبر برگزار گردد روی آن توافق شده بود، متمرکز گردید. این شش موضوع عبارت اند از (الف) برگزاری انتخابات آزاد و عادلانه پارلمانی و شوراهای ولسوالی ها؛ (ب) نهایی نمودن همه برنامه های دارای اولویت ملی توأم با مسئله عمومی توانمندسازی زنان و فراهم ساختن خدمات اساسی، به ویژه معارف و صحت؛ (ج) عملی نمودن شاخص های صندوق بین المللی وجهی پول؛ (د) فراهم ساختن زمینه مناسب برای رشد سکتور خصوصی، بشمول تنفیذ قانون معادن و قانون توزیع زمین؛ (ه) دست یافتن به پیشرفت واضح در راستای مبارزه علیه فساد اداری مانند عملی نمودن همه احکام بازداشت مسؤولین عامه متهم به فساد اداری که تا هنوز عملی نگردیده است؛ و (و) پیشرفت در راستای اصلاحات سکتور امنیتی. وزارت مالیه یک گروه کاری مشخص را جهت نظارت از نتایج ایجاد نموده است.

۴۶. بتاريخ ۱۲ ماه اگست در کابل، حکومت و یوناما آماده گی ها برای کنفرانس ژنیو را رسماً آغاز نمودند. این نشست که روی موضوعات انکشاف، رشد، کاهش فقر و اصلاحات تمرکز خواهد کرد، یک تعداد پارامترهای حسابدی جدید را تحت چهارچوب حسابدی متقابل ژنیو معرفی خواهد کرد.

۷. کمکهای بشری و عودت کننده گان

۴۷. در سال ۲۰۱۸، به تعداد ۱۷۸،۰۰۲ نفر در اثر جنگ‌ها جدیداً بیجا گردیدند. بین ۱۵ ماه می و ۱۵ ماه آگست، به تعداد ۸۲۵،۳۱ نفر بیجا گردیدند. اگرچه تعداد بیجاشده گان ناشی از جنگ‌ها یک ثلث نسبت به عین وقت در سال ۲۰۱۷ کاهش یافته است، اما تعداد زیاد خانواده‌ها مجبور گردیدند تا چندین بار بیجا شوند و در کوتاه مدت هیچگونه امیدی برای بازگشت مصئون و آبرومندان به محلات اصلی شان ندارند. در جریان تهیه این گزارش، شرکای همکار بشردوستانه، کمک‌های غذایی و حفظ حیات را به ۶۸۴،۱۵۷ نفر بیجاشده از اثر جنگ‌ها فراهم نمودند.

۴۸. تقاضا برای درمان قربانیان جنگ به ۶۸۷،۲۴ مورد در سال ۲۰۱۸ افزایش پیدا کرد که یک افزایش ۱۴ درصدی را در مقایسه به سال ۲۰۱۷ نشان میدهد. نیازمندیها به ویژه در ولایت‌های هلمند، کنر، کندز و تخار که در انجا درگیری‌های مسلحانه تلفات سنگینی بوجود آورده است و میزان دسترسی به این خدمات کاهش پیدا کرده است، بیشتر است. در جریان تهیه این گزارش، پانزده شریک همکار کلستر صحت به ۹۳۴،۵۸۴ نفر مشوره‌های صحی فراهم نمودند که ۶۱ درصد آنها را زنان و دختران تشکیل میداد.

۴۹. مواد انفجاری باقیمانده از جنگ و مواد انفجاری جاسازی شده که با تماس قربانی منفجر میگردند از عوامل عمده تلفات ملکی در افغانستان بوده است که از اثر آن ۵۵۳ نفر تلفات ملکی در شش ماه نخست سال ۲۰۱۸ وارد گردیده است. در حال حاضر، ۸۹ درصد تمام قربانیان اطفال اند. در پاسخ، ملل متحد و شرکای همکار آن یک تعداد مواد مورد پسند اطفال را پیرامون مواد انفجاری باقیمانده از جنگ تهیه نمودند که در ابتدا در ۱۲ قریه و سه مکان مناسب اطفال بکار برده می شود. از ماه جنوری الی ماه جون ۲۰۱۸، همکاران ماین پاکی به تعداد ۸۷۸،۶ اشیای انفجاری باقیمانده از جنگ را از میدان‌های جنگ و روستاها در سراسر کشور پاک کاری و یا تخریب نمودند، اگرچه وضعیت فعلی جنگ‌ها کماکان سطح آلوده گی و تهدید این اشیاء را بطور قابل ملاحظه ای بلند میبرد.

۵۰. سه واقعه مرض پولیو و یا فلج اطفال در جریان تهیه این گزارش تثبیت گردید که تعداد مجموعی واقعات این مرض را به یازده واقعه در سال ۲۰۱۸ افزایش دادها است. آخرین موارد ابتلا به این مرض از دو ولسوالی (ناد علی در ولایت هلمند و توسوکوی در ولایت کنر) گزارش شده است. در مجموع، چهار ولایت (هلمند، کندهار، کنر و ننگرهار) در سال ۲۰۱۸ از پولیو متأثر گردیده اند. در ماه جولای، اولین کمپاین واکسین پولیو در جریان فصلی که سطح انتقال این مرض بلند می باشد، راه اندازی گردید که به تعداد ۸۴۹،۰۰۳ طفل زیر سن پنج سال در ساحات دارای خطر بلند واکسین گردیدند. نآنها

۵۱. الی تاریخ چهارم ماه آگست، خشکسالی ۲۲۹ ولسوالی از مجموع ۴۰۱ ولسوالی در سراسر کشور را متأثر ساخت. از اوایل ماه می بدینسو در ولایت بادغیس، بیشتر از ۱۰۰،۰۰۰ نفر مجبور گردیدند تا از روستا‌های شان به مراکز شهرها در ولایت‌های بادغیس، غور و هرات رو بیاورند. اکثریت این مردمان تازه بیجا شده در شهرک‌های غیررسمی با دسترسی اندک و یا هیچ نوع دسترسی به خدمات اساسی اجتماعی بسر میبرند. مردمان روستا‌ها دار و ندار شانرا تمام نموده و مواشی شانرا جهت خریداری مواد غذائی بفروش میرسانند و تخم‌های بذری فصل آینده شانرا منحصت مواد خوراکی مصرف کرده اند. یک ارزیابی اضطراری به سطح کشور رویدست گرفته شده است تا وضعیت مضمین مصئونیت غذائی را مورد بررسی قرار دهد که انتظار میرود این وضعیت با فرارسیدن فصل زود رس سرما در بسیاری بخشهای کشور در ماه سپتمبر وخیم تر شود. انتظار میرود که بطور تخمینی به تعداد ۱/۴ میلیون نفر به کمکهای عاجل بقای زندگی در ماه‌های آینده نیاز داشته باشند.

۵۲. خانواده های که از اثر خشکسالی به مراکز شهر ها بیجا گردیدند نیز همانند مردمان بیجاشده از اثر جنگ ها عین کمکها را از سوی ملل متحد و شرکای همکار آن بدست آوردند. کمکهای غذایی به خانواده ها در روستا ها نیز فراهم گردید تا از بیجاشدن بیشتر مردم از اثر خشکسالی جلوگیری گردد. از ماه جولای الی ماه سپتمبر ۲۰۱۸، قرار بود ملل متحد و شرکای همکار آن کمکهای غذایی را به ۴۴۱،۰۰۰ نفر در ولایت های بادغیس، فاریاب، غور، هرات و جوزجان که بیشتر از هر جایی دیگر از خشک سالی متاثر شده بودند، فراهم نمایند. سرآز اواخر ماه سپتمبر ۲۰۱۸، ملل متحد و شرکای همکار آن کمکهای خویش را برای حداقل شش ماه دیگر به همه ۱/۴ میلیون مردم نیازمند در بیست ولایت بنابر خشکسالی وسعت خواهد داد.

۵۳. بمنظور رفع این نیازمندیها، حکومت به مقدار ۶۰،۰۰۰ تن گندم را از ذخایر استراتژیک خود فراهم نموده است، در حالیکه ملل متحد سایر مواد کمکی را از بازار های جهانی تهیه میدارد. به اساس تخمین ملل متحد، بیش از نیم میلیون نفر به کمکهای اشد زراعتی، معیشتی و مالداري از طریق توزیع تخم بذری، کود کیمیاوی و علوفه نیاز دارند. جهت تقویت کمک های بشر دوستانه، نهاد های انکشافی منابع و عملیات شانرا تحت پروژه فعلی در شش ولایت درخصوص سازگاری با تغییر اقلیم، زنجیره ارزش محصولات زراعتی و انکشاف روستا ها بسیج مینمایند تا آنها هم بتوانند مردم را در زمینه احیای مجدد و استقامت در برابر خشکسالی درازمدت کمک نمایند. ملل متحد نیز در نظر دارد تا فعالیت های پاکسازی در ولایت فراه را جهت افزایش موجودیت زمین و کاهش فشار بیجاشده گان خشکسالی از دوش محلات میزبان و منابع حیاتی انجام دهد. فعالیت های پاکسازی در ولایت قندهار زمینه اعمار ساحات رهایشی جدید را فراهم نموده و دسترسی به زمین از سوی عودت کننده گان از پاکستان را مساعد ساخته است.

۵۴. در جریان تهیه این گزارش به تعداد مجموعاً ۷۲۴،۲۱۰ نفر از اتباع افغانستان، بشمول عودت کننده گان خود بخودی، اخراج شدگان و مهاجرین به افغانستان بازگشت نمودند. نظر به گفته سازمان بین المللی مهاجرت، از تاریخ ۱۴ ماه می الی ۱۸ ماه اگست سال ۲۰۱۸، به تعداد ۴۳۳،۷ نفر عودت کننده گان فاقد مدرک از کشور پاکستان و به تعداد ۹۵۴،۱۹۸ نفر از کشور جمهوری اسلامی ایران به کشور برگشتند. در عین زمان، اداره کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهنده گان در بازگشت ۳،۸۵۹ مهاجر از کشور پاکستان، ۴۴۶ نفر مهاجر از کشور جمهوری اسلامی ایران و ۳۲ نفر مهاجر از سایر کشور ها همکاری نمود. تعداد عودت کننده گان ثبت نام شده به افغانستان در مقایسه با تعداد ۲۰۸،۴۳ نفر مهاجرین که در عین وقت در سال ۲۰۱۷ به کشور عودت نمودند بطور قابل ملاحظه ای پائین است. تعداد مهاجرین عودت کننده فاقد مدرک از کشور جمهوری اسلامی ایران افزایش فوق العاده داشته است که به تعداد بیشتر از ۴۸۰،۰۰۰ عودت کننده و اخراج شده درسال ۲۰۱۸ به کشور برگشتند در حالیکه این رقم در سال ۲۰۱۷، بالغ به ۲۱۵،۰۰۰ نفر می شد که این تعداد مهاجرین بنابر وضعیت روبه وخامت اقتصادی در ایران به کشور عودت نموده اند. ادارات بشری تلاش مینمایند تا به این عودت کنندگان رسیده گی نمایند و بسته های کمکی غذایی، پول نقد و سایر ضروریات را جهت سهل ساختن ادغام مجدد آنها فراهم سازند.

۵۵. محدودیت ها برای دسترسی نهاد های بشردوستانه هنوز وجود دارد و به تعداد ۱۳۰ رویداد که ملل متحد و شرکای بشری آنرا از تاریخ ۱۵ ماه می الی ۱۵ ماه اگست متاثر نمود، ثبت شده است. از شروع سال تا اکنون، به تعداد مجموعاً ۲۵۳ رویداد ثبت گردیده است که این رویداد ها شامل قتل ۲۳ کارمند مدد رسانی نیز می شود. برعلاوه، به تعداد ۳۷ کارمند مدد رسانی مجروح، ۷۴ نفر اختطاف و ۳۸ تن دیگر توقیف گردیدند. روال حملات بیشتر خشونت بار و عمدی بالای مراکز صحتی و کارکنان صحتی نیز ادامه پیدا کرده است. در جریان تهیه این گزارش، گروه کاری نظارت و گزارشدهی از دسترسی نهاد های بشردوستانه، ۹ رویداد مانع شدن دسترسی نهاد های بشردوستانه، بشمول هفت رویداد از سوی طالبان، یک رویداد از سوی دولت اسلامی ولایت خراسان یک رویداد از سوی ملیشه های طرفدار حکومت را در مقایسه با ۱۸ رویداد در ربع قبلی گزارش

داد. کارکنان ماین پاکی به خطرات فزاینده اختطاف و خشونت های مسلحانه مواجه اند. در جریان تهیه این گزارش، دو رویداد بزرگ، بشمول یک رویداد اختطاف طولانی مدت از سوی دولت اسلامی ولایت خراسان بوقوع پیوست. دسترسی نهاد های بشری به ساحات جنگی و ساحات تحت کنترل عناصر مخالف حکومت هنوز هم به عنوان یک چالش محکم پابرجا است.

۵۶. پلان رسیدگی بشردوستانه سال ۲۰۱۸ در ماه می مورد بازنگری قرار گرفت تا یک مبلغ اضافی ۱۱۷ میلیون دالری جهت فراهم ساختن کمک به تعداد ۱/۴ میلیون نفر متأثر از خشکسالی شامل این پلان گردد. در مجموع، پلان تجدید نظر شده تقاضای نزدیک به مبلغ ۵۴۷ میلیون دالر را مینماید تا به تعداد ۴/۲ میلیون نفر در سال ۲۰۱۸ رسیده گی شود. الی تاریخ ۲۰ ماه آگست، فعالیت های بشردوستانه در افغانستان مبلغ ۲۳۱/۱ میلیون دالر وجوه مالی دریافت کرده اند، بشمول ۱۷۵/۸ میلیون دالر برای فعالیت ای شامل در پلان.

VI. مبارزه علیه مواد مخدر

۵۷. در جریان تهیه این گزارش، حکومت در پاسخ به افزایش تازه کشت و تولید تریاک روی یک استراتژی جدید ملی مبارزه علیه مواد مخدر کار را آغاز نمود. در سطح منطقه، این استراتژی جدید مورد حمایت اداره کنترل مواد مخدر و جرایم ملل متحد و شرکای همکار آن تحت اقدامات استراتژیک جهت پاسخ به تهدید جهانی مواد مخدر قرار گرفت. هدف اقدامات استراتژیک که رسیدگی به تهدید های برخاسته از جرایم، تروریزم و فساد اداری است، شیوه مؤثرتری را برمبنای رویکرد همه جانبه "یک اداره واحد کنترل مواد مخدر و جرایم ملل متحد" در اروپا، آسیای مرکزی و غربی در بر دارد.

۵۸. حکومت با حمایت همکاران بین المللی اش به عملیات مبارزه علیه مواد مخدر ادامه داد. در جریان تهیه این گزارش از اول ماه جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۸، ادارات تنفیذ قانون مجموعاً ۸۰۴،۱ عملیات مبارزه علیه مواد مخدر را راه اندازی نمودند که در نتیجه به مقدار ۵۸۴،۱ کیلوگرام هیروئین، ۶،۷۶۷ کیلوگرام مورفین، ۱۲،۰۳۰ کیلوگرام تریاک، ۶۱ کیلوگرام میتامفیتامین، ۱۵،۴۲۶ کیلوگرام چرس، ۱۰،۱۷۶ تابلت ۳،۴ میتایل دایوکسا میتامفیتامین، ۱۵،۵۳۷ کیلوگرام مواد کیمیاوی پیش ساز جامد و ۷،۷۷۴ لیتر مواد کیمیاوی پیش ساز مایع کشف و ضبط گردیدند. در مجموع، به تعداد ۲۲ فابریکه تولید هیروئین تخریب، به تعداد ۲،۰۳۹ نفر مظنون دستگیر و به تعداد ۳۱۱ عراده وسایط، ۱۳۴ میل اسلحه و ۵۹۸ سیت تیلفون همراه ضبط گردیدند. سه افسر پولیس افغان بخش مبارزه علیه مواد مخدر در جریان عملیات مبارزه علیه مواد مخدر جان های شانرا از دست دادند.

VII. حمایت از مأموریت

۵۹. از تاریخ ۳۱ جولای، میزان پست های خالی مأموریت ۱۰ درصد برای کارمندان بین المللی، ۱۱ درصد برای کارمندان مسلکی داخلی و ۳ درصد برای کارمندان سطح محلی در مقایسه با میزان تصویب شده ۱۱/۱ درصد، ۸/۵ درصد و ۳ درصد بالترتیب بوده اند. تناسب کارمندان اناث بسیار پائین باقی مانده است. از تاریخ ۳۱ جولای، فیصدی زنان در هر یک از کتگوری کارمندان ۳۴ درصد در کارمندان بین المللی، ۳۸ درصد در رضاکاران ملل متحد، ۱۲ درصد در کارمندان مسلکی داخلی و ۷ درصد در کارمندان سطح محلی بوده است. بین اول ماه می الی ۳۱ ماه جولای ۲۰۱۸، یوناما به تعداد ۱۶۰ بازدید ساحوی از طریق زمین و به تعداد ۲۳ بازدید ساحوی از طریق هوا را انجام داده است. یوناما همچنان به تعداد ۹۷۰ بازدید مأموریت ساحوی معکوس را انجام داد که در این جریان نمایندگان ولسوالی ها از دفاتر ساحوی یوناما بازدید بعمل آوردند.

VIII. ملاحظات

۶۰. افغانستان تقریباً نزدیک به سال پنجم دهه تحول اش (۲۰۱۵-۲۰۲۴) است که این دهه تحول پس از کاهش نیروهای بین‌المللی در سال ۲۰۱۴ آغاز گردید. در حالیکه افغانستان به نیمه این دهه نزدیک می‌شود، چالش‌های سیاسی و امنیتی که کشور به آن مواجه است گسترده و پیچیده باقی مانده است. برعلاوه میزان بطنی رشد اقتصادی، میزان بلند بیکاری و بیجاشدگان در حال افزایش ناشی از جنگ‌ها، مشکلات آبی مانند خشکسالی جاری مردم را به ستوه آورده است. جنگ‌ها پیوسته از مردم ملکی که بطور روزانه با ناامنی ناشی از حملات تروریستی غیرانسانی مجادله مینمایند قربانی می‌گیرد. با نزدیک شدن زمان برگزاری انتخابات پارلمانی و ریاست جمهوری، ضرورت مبرم احساس می‌شود تا رهبران سیاسی با یک هدف واحد افغانستان را بسوی ثبات و خودکفایی سوق دهند.

۶۱. آتش بس در جریان عید سعید فطر فرصت آشکاری برای اظهار آرزومندی از سوی قاطبه مردم برای صلح بود. این آتش بس که نخستین تجربه از سال ۲۰۰۱ بدینسو بود، زمینه مشاهده صحنه‌های از تجلیل از این آتش بس را در میان مردم ملکی، نیروهای امنیتی افغانستان و طالبان بطور یکسان فراهم ساخت و مردم از اقشار مختلف افغانستان اعم از روحانیون، قبایل و جامعه مدنی قویاً خواستار صلح گردیدند. کوتاه بودن مدت این آتش بس از اهمیت آن نمی‌کاهد و نه هم حملات متعاقب آن تلاش‌ها برای رسیدن به یک حل و فصل صلح‌آمیز را می‌تواند کم‌رنگ سازد. ملل متحد روی ضرورت به یک راه حل صلح‌آمیز به جنگ در افغانستان تأکید نموده و از هرگونه تلاش در راستای تأمین این امر عاجل و ضروری استقبال می‌نماید.

۶۲. متأسفم از اینکه طالبان فراخوان رئیس‌جمهور، که در بیانیه خود بمناسبت عید سعید اضحی، بخاطر ختم جنگ، آنها را به مذاکرات مستقیم دعوت نمود را رد نمودند و به آتش بس پیشنهاد شده نپیوستند. من از کشورهای عضو می‌خواهم تا در راستای تأمین صلح و ثبات در افغانستان به هدف گفتگوهای مستقیم میان حکومت افغانستان و طالبان همکاری نمایند. ملل متحد به تماس‌های خود با همه جوانب ادامه داده و در فراهم سازی حمایت‌های لازم آمادگی دارد.

۶۳. من از پیامد‌های روبه‌وخامت جنگ بالای مردم ملکی عمیقاً نگران هستم. در شش ماه نخست سال ۲۰۱۸، جنگ، منجر به کشته شدن تعداد ۱۶۹۲ نفر فرد ملکی گردید که بالاترین میزان کشته‌شدگان ملکی را در شش ماه نخست سال، از زمانی که یوناما ثبت سیستماتیک تلفات ملکی را که از سال ۲۰۰۹ بدینسو آغاز نموده، نشان می‌دهد. هدف قراردادن زیربناهای ملکی از قبیل مکاتب، شفاخانه‌ها، دفاتر رسانه‌ها و مدد رسانان، نشان دهنده خشونت مستقیم در برابر شیرازه جامعه افغانی است. من از تمامی طرف‌های درگیر می‌خواهم تا به مکلفیت‌های شان مطابق به قانون بین‌المللی حقوق بشر و قانون بشردوستانه بین‌المللی ارج گذاشته و از حملات در برابر افراد و زیربناهای ملکی خودداری نمایند.

۶۴. ناامنی، خشونت و عدم اشتغال پیوسته تأثیرات عمیقی را بالای طبقه جوان افغانستان بجا می‌گذارد. من حملات وحشتناک اخیر در برابر مراکز آموزشی، به ویژه بالای یک مکتب دخترانه در ولایت ننگرهار و یک مرکز آموزشی در کابل را تقبیح می‌کنم. همچو خشونت‌ها توأم با مسدود کردن مکاتب از سوی عناصر مخالف حکومت نمایانگر حمله بالای حق اساسی و قانونی همه مردم افغانستان به تعلیم است. جرم پنداشته شدن تخطی‌های مربوط به اطفال در قانون جدید جزا یک گام بسیار مهم در راستای محافظت از آسیب پذیرترین قشر جامعه، منجمله استخدام و استفاده از آنها توسط گروه‌های مسلح بشمار میرود و باید تفضیل شود. من از آماده‌گی حکومت افغانستان جهت توسل به همچو مسایل حساس و موضوعات مربوط به جوانان و درک نیازمندی‌های این بخش بزرگ جمعیت افغانستان تحسین می‌کنم. من از انتخاب نماینده جوانان افغانستان به ملل متحد در

ماه جون سال ۲۰۱۸ به عنوان یک فرصت برای سهم شدن بیشتر جوانان، بشمول پرداختن شان به نقش ملل متحد، استقبال می نمایم.

۶۵. من از تلاشهای حکومت در راستای بهبود بخشیدن ظرفیت نظام عدلی و قضایی رسمی جهت پیگرد قانونی و رسیدگی به قضایای خشونت علیه زنان ستایش میکنم. باوجود آنهم، محدودیت ها در راستای دریافت جبران خسارت برای خشونت های جنسیتی و همچنان سطح معافیت که همه اتباع افغانستان را متأثر میسازد نیازمند تلاشهای دوامدار در راستای تحقق و محافظت حقوق بشر است. من مقامات افغانستان را تشویق مینمایم تا همه تدابیر لازم را جهت حمایت از کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان بمنظور انجام نقش اساسی اش بعنوان یک نهاد مؤثر و مستقل رویدست گیرد.

۶۶. تلاشهای را که نهاد های انتخاباتی افغانستان تحت شرایط پر چالش بخاطر برگزاری انتخابات بتاريخ ۲۰ اکتوبر ۲۰۱۸ رویدست گرفته اند مایه تشویق من گردید. تهیه فهرست رأی دهندگان برای نخستین بار که هر رأی دهنده را به یک مرکز رأی دهی وصل مینماید یک گام واقعاً بزرگ در راستای تحکیم سلامت انتخابات است. در عین زمان، من در مورد بسته کردن دفاتر کمیسیون مستقل انتخابات در مرکز و ولایات از سوی معترضین بخاطر بیرون کشیده شدن بعضی از نامزدان از لست نهایی توسط کمیسیون رسیدگی به شکایات انتخاباتی نگران هستم. همچو عملکرد ها فعالیت های مشروع کمیسیون مستقل انتخابات را به تأخیر انداخته و هیچ عامل دیموکراتیک را تحقق نمی بخشد. من از معترضین میخواهم تا هرگونه اخلال در کار کمیسیون مستقل انتخابات را متوقف سازند.

۶۷. در حالیکه آمادگی های معتبر و به هنگام تخنیک ضروری اند، اما این آمادگی ها به تنهایی نگرانی های سیاسی را حل کرده نمیتواند. برگزاری یک انتخابات موفقیت آمیز به مسئولیت پذیری رهبران سیاسی در همه سطوح سیاسی بستگی دارد. این مسئولیت پذیری شامل سهمگیری سازنده و مسالمت آمیز در پروسه جهت جلوگیری از تقلب و خودداری از اعلام موارد بی نظمی — ویا صرفاً نتایج خلاف میل — بعنوان یک اثبات تقلب در انتخابات می شود. بنابراین در مورد تهدید به تحریم انتخابات عمیقاً نگران هستم.

۶۸. در صورت تصمیم احزاب سیاسی مبنی بر خارج شدن از پروسه انتخابات، یک چیز با ارزشی از دست میرود. اینگونه تصمیم باعث میگردد تا اتباع کشور گزینه های اندکی نسبت به اشتراک در انتخابات و شنیده شدن صدای شان داشته باشند. بناً از همه رهبران سیاسی میخواهم تا در پروسه انتخابات سهم گردند و هرگونه نگرانی ها و شکایت های شانرا با مقامات ملی نهاد های انتخاباتی مطرح نمایند. من مقامات ملی را تشویق مینمایم تا بطور فعالانه از بی نظمی ها جلوگیری و آنها را کشف نمایند و هرگونه شواهدی مبنی بر خلاف رفتاری را که به سمع آنها رسانیده میشوند مورد غور و بررسی قرار دهند. ملل متحد در کنار نهاد های انتخاباتی افغانستان ایستاده و حمایت های تخنیک خویشتن را با درک اینکه پروسه انتخابات به رهبری و مالکیت افغان ها به پیش می رود فراهم خواهد ساخت.

۶۹. قرار است امسال افغانستان عواید کافی را جمع آوری نماید تا بتواند ۵۰ درصد بودجه عملیاتی خویشتن را تحت پوشش قرار دهد. در حالیکه این شیوه به عامل بالقوه برای انکشاف بیشتر مالی و امکانات رشد عواید اشاره می نماید، نیازمندی های حاد اضطراری، به ویژه در سطح بیجاشدگان داخلی و این واقعیت که کشور به شدید ترین خشکسالی در طی ده سال مواجه است، در حال افزایش است. همانطوری که در نشست بورد مشترک انسجام و نظارت مؤرخ ۱۸ جولای که در کابل برگزار گردید، بحث شد، پیچیدگی همزمان مسایل بشری و انکشافی که افغانستان با آن به گونه همزمان مواجه است، بحث های پلان شده در کنفرانس وزرای ژنیو را به گونه ویژه بموقع میسازد.

۷۰. کنفرانس وزرای ژنیو پیرامون افغانستان فرصت با ارزشی را برای تجدید تعهد جامعه بین المللی به افغانستان و همچنان برای حکومت جهت نشان دادن پیشرفت در راستای تعهدات کلیدی اش فراهم میسازد. این کنفرانس در یک موقع حساس زمانی، یعنی در نیمه راه میان کنفرانس بروکسل در مورد افغانستان در سال ۲۰۱۶ و کنفرانس دیگر تعهد کمک ها، که قرار است در سال ۲۰۲۰ برگزار گردد، صورت می گیرد. در حالیکه آمادگی ها برای این کنفرانس به سرعت به پیش میرود، از حکومت میخواهم تا تلاش های خویش را در راستای عملی نمودن تعهدات کلیدی اش تا قبل از برگزاری کنفرانس ژنیو متمرکز سازد.

۷۱. من از همه پرسونل ملل متحد در افغانستان و از نماینده خاص خود آقای تدامیچی یاماموتو بخاطر فداکاری دوامدار شان تحت شرایط پرچالش بمنظور عملی نمودن تعهدات ما در حمایت از مردم افغانستان ابراز سپاس می نمایم.
